

## PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

MAANDAG 23 APRIL 1877

## Ingezonden stuk.

*Mijnheer de redacteur!*

Ik vind mij verplicht op te komen tegen een schrijven van schipper *B.* in no 88 van deze courant, waarin hij hetgeen vroeger door middel van dit blad werd medegedeeld, aangaande den verkoop mijner meubelen aan hem, wilde logenstraffen.

De waarheid is als volgt: Ik heb in tegenwoordigheid van getuigen van *Blomberg* gekocht twee varkens voor f 122.50, op crediet; hij voegde nog daarbij: "al wilt gij mijne geheele boerderij van mij op crediet hebben, kunt gij wel krijgen." Die koop en verkoop geschiedde na eenig loven en bieden ten zijnen huize, terwijl hij mij toen die varkens zelf bragt en wij ons gezamenlijk naar mijn huis begaven.

*J. Blomberg*, die gaarne handelen wil, zeide toen, in tegenwoordigheid van den varkenkoopman *Deen* en *C. Boer*, tegen mij: "gij moest mij uw kabinet verkoopen", waartoe ik al dadelijk genegen was. "Wat wilt gij hebben voor al wat daar tegen den muur staat (kabinet, klok en kastje) en al wat er in en op is", liet hij daarop volgen, zonder te vragen welke voorwerpen er zich in bevonden, "ik bedoel nl. zooals het daar is", waarop ik zeven honderd gulden eischte en hij f 200 bood.

Ik vervolgde mijne rede met te zeggen: "ik wil wel met u handelen", en verminderde mijn eisch met f 200.

Nadat hij toen weder f 50 er bij voegde en ik op f 400 kwam, bood hij eindelijk f 300, waarop ik hem geluk gaf. Hij vroeg mij toen de sleutels af, die ik hem overhandigde en hem zeide, dat hij mij direct moest betalen, omdat ik mij weder meubelen moest aanschaffen, waarop hij mij te kennen gaf, niet zooveel geld te hebben.

Ik zeide toen, dat hij het bedrag voor de varkens er kon aftrekken, hetgeen hem goed voorkwam en waarin hij volledig toestemde. Bij het overhandigen der sleutels zeide ik nogmaals: "gij moet het ontvangen zooals het er is." "Ja zeker", zegt hij, "gij krijgt er nu niets meer uit." Toen bij de opening van het kabinet de handel echter niet mee viel, zeide hij: "dat geeft niet, breng uit den rommel", en wilde de koffijkan, die op het kastje stond, aan *Deen* verkoopen, waarvoor hij tien gulden vroeg. Hij bragt het kastje toen op straat en nam den ring, die hij uit het kabinet had genomen, mede. Bij het weggaan vroeg hij mij, hoeveel rouwkoop ik gaf, omdat, ingevolge zijn voorgeven, mijne vrouw dien handel tegenstond, en wilde, door f 5 gulden van mij te ontvangen, mij loslaten. "Neen", zeide ik, "ik wil niets geven, gij moet het gekochte ontvangen." Hij liet het mij nog voor f 2.50 en eindelijk voor een glaasje sterke drank, dat ik volstandig weigerde. Toen hij zag, dat het niet baatte, begon hij eene andere snaar aan te roeren door te zeggen, dat er geen gouden slot en bellen aanwezig waren en hij zich dus van de overeenkomst ontslagen achtte. Ik bleef echter persisteren, omdat hij de meubelen, zooals ze daar stonden, gekocht had, al was er niets in. Daar hij die gekochte goederen niet wilde ontvangen, wilde ik nog aan hem een concessie doen en hem op den koop toe geven het gouden slot en de oorbellen, om niet in regten tegen hem te moeten handelen. Daar hij echter volstrekt weigerachtig is gebleven te ontvangen, heb ik hem de goederen per deurwaarders-exploit aangeboden en zal mijne eerlijke en onbetwistbare zaak aan 's regters beslissing onderwerpen.

Ten slotte voeg ik hierbij: is het hem nog ernst de goederen niet te ontvangen, dan heeft hij den ring met een slecht doel medegenomen.

Hoogachtend heb ik de eer mij te noemen

UwEd. dienaar:

A. HASPER.

Smilde, 18 April.

**Smilde**, 20 April. Hedenavond is door het burgerlijk armbestuur alhier tot directeur en directrice van het burgerlijk werkhuis benoemd de heer *G. Ringnaldus* en echtgenoot.